

Република Србија
УПРАВНИ СУД
19 У 13901/15
03.11.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Слађане Бојовић и Радојке Маринковић, чланова већа, са судским саветником Михајлом Ралићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби А.А., адвоката из ..., ..., ул. ...број ..., против решења број 300-431-01-00146/2015-И1000 од 24.08.2015.године туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектора за порескоправне послове и координацију Регионално одељење за другостепени поступак Београд, чије је предмете преузело Министарство финансија, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак, Београд, у предмету пореском, у нејавној седници већа, одржаној дана 03.11.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектора за порескоправне послове и координацију Регионално одељење за другостепени поступак Београд, број 300-431-01-00146/2015-И1000 од 24.08.2015. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиле изјављена против решења Министарства финансија, Пореске управе - Филијале Палилуле број 431-1/2650ir1 од 13.03.2015. године, којим се у ставу првом диспозитива мења решење број 431-26/2650ir1 од 27.05.2014. године, а у ставу другом тужиле се утврђује укупан износ пореза на доходак грађана на приходе од обављања самосталне делатности на паушално утврђени приход за период од 01.01.2014. до 31.12.2014. године у износу од 80.579,69 динара.

У тужби поднетој Управном суду дана 02.10.2015. године, уређеној поднеском од 20.10.2015.године, тужиле оспорава законитост решења туженог органа из свих законских разлога. Наводи да јој није било омогућено да учествује у поступку доношења првостепеног решења, те да је без њеног учешћа коригована полазна основица од 72.505 динара применом и вредновањем критеријума за паушално опорезивање. Тужиле указује да је суштина њене жалбе различито вредновање обављања делатности адвоката у канцеларији у ... у односу на канцеларију у центру града, те да је утврђена већа пореска основица за адвоката на периферији

града од адвоката чија је канцеларија поред саме пијаце Зелени венац. Ово указивање које се односи на неравноправан третман адвоката у различитим општинама и на предлог тужиле да се прибави извештај Пореске управе Филијала Савски венац о висини пореске основице адвокатима рођеним 1966. године са почетком обављања делатности од 1994. године, ради упореда са истим на општини Палилула, тужени орган није уопште ценио. Са свега наведеног тужилца предлаже суду да тужбу уважи и оспорено решење поништи, као и да обавезе туженог да тужилци накнади трошкове поступка.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења, правилно је поступио првостепени орган када је ожалбеним решењем тужилци утврдио пореску основицу – паушални приход и аконтацију пореза на доходак грађана на приход од обављања самосталне делатности, на основу података из пореске пријаве, критеријума и елемената прописаних одредбом члана 41. Закона о порезу на доходак грађана („Службени гласник РС” бр. 24/01...48/13), Уредбе о ближим условима, критеријумима и елементима за паушално опорезивање обвезника пореза на приход од самосталне делатности („Службени гласник РС” бр. 65/01...135/14) и у складу са Закључком Владе РС 05 број 413-16232/2014 од 19.12.2014.године. По налажењу туженог, без утицаја су наводи жалбе у којима тужилца оспорава примену и вредновање критеријума и елемената за паушално опорезивање, јер је у конкретном случају пореска обавеза утврђена у свему на прописан начин, а што је тужилци предочено у поступку по жалби о чему је првостепени орган сачинио записник број 015-431-00-00183/201511A02 од 25.05.2015.године. Са изложеног тужени орган је одлучио као у диспозитиву оспореног решења, сходно одредби члана 151. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Према оцини Управног суда, основано се тужбом указује на незаконитост оспореног решења, с обзиром да из списка предмета и разлога датих у образложењу оспореног решења не произлази испуњеност услова за доношење првостепеног решења од 13.03.2015. године, нити правилност утврђене пореске основице и висине утврђеног износа пореза на доходак грађана на приходе од обављања самосталне делатности. Наведено јер се у списима предмета не налази решење број 431-26/2650ir1 од 27.05.2014. године, које је измењено првостепеним решењем број 431-1/2650ir1 од 13.03.2015. године, као ни пореска пријава тужилца, ни измењена пореска пријава, нити је у образложењу оспореног решења означено Упутство директора Пореске управе на које се тужени орган позива у оспореном решењу.

Код изнетог Управни суд налази да из разлога оспореног решења и списка предмета не произлази као правилан закључак туженог да је правилно решењем првостепеног органа од 13.03.2015. године, тужилци утврђена пореска основица – паушални приход и укупан износ пореза на доходак грађана за приходе од обављања самосталне делатности за предметни период, с обзиром на правилно обрачунату пореску основицу.

Полазећи од изнетог и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, којом је прописано да суд решава без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изричито пристају, Управни суд је нашао да су се у конкретном случају стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без

одржавања усмене расправе.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, Управни суд је, применом одредби члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде. Надлежни орган је везан правним схватањем и примедбама суда наведеним у овој пресуди, у смислу одредбе члана 69. став 2. наведеног закона.

Суд је одбио захтев тужиље за накнаду трошкова поступка с обзиром да тужиља није опредељено навела трошкове за које тражи накнаду у смислу члана 163. ст. 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС” бр. 72/11...55/14) који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, те је на основу одредби члана 66. и 67. Закона о управним споровима, сходном применом члана 150. Закона о парничном поступку одлучио као у ставу другом диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 03.11.2017. године, 19 У 13901/15

Записничар
Михајло Ралић, с.р.

Председник већа - судија
Гордана Џакула, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СМ